



ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Tel: (06-1) 443-5573, Fax: (06-1) 443-5733
IRM: 33-104, 33-140, IRM Fax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000-105/78/3/2010.

Tárgy: alapvető jogot sértő rendőri
intézkedés elleni panasz
elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva, budapesti lakos által benyújtott panasz tárgyában, a Fővárosi Bíróság 20.K.30.109/2009/5. számú ítélete alapján megismételt új közigazgatási hatósági eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 61/2008. (VIII. 18.) számú állásfoglalásának megállapításaira – az emberi méltósághoz, a személyes szabadságához és a tisztességes eljáráshoz fűződő jog sérelme vonatkozásában

h e l y t a d o k,

minden egyéb tekintetben a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a 109. § (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, és a 326. § (7) bekezdése, valamint a Ket. 109. (1) bekezdésében).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Budapest, XIX. kerületi lakos a vele szemben 2008. április 30-án, Budapesten fogatosított rendőri intézkedések miatt panaszt terjesztett a Panasztestület elé.

A beadvány szerint a panaszos 2008. április 30-án 17.50 óra körüli időben a Budapest, XIV. ker., Gizella utca - Semsey Andor utca kereszteződésében gyalogosan közlekedett egy, a közelben tartott rendezvény helyszínére, amikor egy rendőrségi, Ford Tranzit típusú kisbusz irányából egy védőfelszerelést viselő rendőr odalépett hozzá és igazolásra szólította fel. A panaszos átadta személyi igazolványát, majd az igazoltatás okáról érdeklődött. Az intézkedő rendőr tájékoztatta, hogy a Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője fokozott közbiztonsági ellenőrzést rendelt el Budapest teljes területére. Ezt a közlést a panaszos a későbbiekben ellenőrizte a Rendőrség honlapján, de ezzel kapcsolatos közleményt nem talált, továbbá a rádióból, illetve a televízióból sem értesült a fokozott ellenőrzés elrendeléséről.

Az igazoltatás közben az intézkedő rendőr elkérte a panaszos laccímártyáját, melyre a panaszos közölte, hogy azzal nem rendelkezik, ugyanis a „rég típusú” személyi igazolványban benne van a laccím. Erre a rendőr azt válaszolta, hogy „ez a személyi akkor már nem jó”. A panaszos állítása szerint ezen vitatkoztak egy keveset, majd a rendőr „utasította”, hogy menjen vele az út túloldalán várakozó rendőrségi kisbuszhoz. A panaszos nem tudta mire vélni a kérést, de „engedelmeskedett a felszólításnak” és átment az út túloldalán álló rendőrségi kisbuszhoz. A kisbusz takarásában – több rendőr jelenlétében –, az intézkedést folytató rendőr felszólította, hogy pakolja ki a zsebében lévő tárgyakat, aminek a panaszos eleget tett. A panaszos zsebeinek tartalmát a rendőrségi gépjármű küszöbére pakolta. A zsebek ürítése közben – mialatt a jelenlévő rendőrök rajta gúnyolódtak, élcelődtek – látta, hogy a rendőrségi gépjármű padlóján egy géppisztoly „hever”, melyet „eléggé elítélendőnek”, magát az intézkedést pedig, megfélemlítőnek tartotta. A kipakolt tárgyak között volt egy kb. 6-7 cm pengehosszúságú zsebkés is, mellyel kapcsolatosan az intézkedő rendőr kijelentette, hogy amennyiben rendezvényen felfegyverkezve akar részt venni, azt jogszabály tiltja. A panaszos a rendőrnek válaszolva elmondta, hogy jogi végzettségű és tisztában van a zsebkésre vonatkozó rendelkezésekkel, továbbá tisztában van a jogorvoslati-, illetve kártérítési eljárás szabályaival, ugyanis amennyiben elveszik tőle zsebkését panasszal fog élni jogtalan rendőri intézkedés miatt.

Ekkor a panaszos mellé lépett a jelenlévő rendőrök parancsnoka, aki közölte, hogy a panaszos a zsebkést magánál tarthatja, és ha nem szerepel a nyilvántartásban, akkor az intézkedést befejezték és elhagyhatja a helyszínt. A panaszos tájékoztatta a csoport parancsnokát az intézkedő, illetve a jelenlévő rendőrök viselkedéséről. Az igazoltató rendőr ekkor a panaszosra szólt, hogy szedje össze a kipakolt tárgyait, majd hagyja el a helyszínt. A panaszos válaszában közölte a rendőrrel, hogy nem hagyja el a helyszínt, mert joga van a járdán állni, továbbá fel fogja jegyezni a rendőrök azonosítószámait, ugyanis panaszt fog előterjeszteni az intézkedéssel kapcsolatosan. Erre a parancsnok „odaugrott” a panaszoshoz, hátulról elkapta mindkét karját, majd nekilökte a kerítésnek és közbe az arcába „ordította”, hogy „fenyegeted a rendőröket, fenyegetsz engem”. A panaszos azt válaszolta, hogy nem fenyegetőzik, de a parancsnok mégis „tovább ordibált” és „hajtogatta a magát”. A panaszos közölte a parancsnokkal, hogy véleménye szerint nem számít fenyegetésnek az, hogy panaszt tesz a sérelmesnek ítélt rendőri intézkedés miatt. A parancsnok felhagyott a további „testi kényszer alkalmazásával és a lelki terrorral”, majd a panaszost felszólította, hogy hagyja el a helyszínt, aki megfélemlítése okán ennek eleget tett és eltávozott. A panaszos a történetéről jegyzetet készített, mely feljegyzések a későbbiek során „eltűntek”.

A panaszbeadvány alapján megállapítható, hogy a panaszos vele szemben foganatosított rendőri intézkedésekkel kapcsolatban az alábbiakat sérelmezte:

- a vele szemben alkalmazott igazoltatás okát, jogszerűségét és végrehajtásának módját;
- az elrendelt fokozott ellenőrzés okát, illetve közzétételének hiányát;
- a ruházátátvizsgálás okát, jogszerűségét, illetve végrehajtásának helyszínét;
- a rendőrök kulturálatlan viselkedését;
- sérelmezte, hogy az intézkedő rendőr el akarta venni a zsebkését;
- véleménye szerint az intézkedések célja a megalázása, megfélemlítése és személyének feltartóztatása volt;
- a vele szemben alkalmazott kényszerítő eszköz (testi kényszer) alkalmazásának okát és jogszerűségét.

Budapest, XIX. kerületi lakos beadványát a Panasztestület kivizsgálta és 2008. augusztus 18-án, a 61/2008. (VIII. 18.) számú állásfoglalásában megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették, illetve súlyos mértékben sértették a panaszos emberi méltósághoz fűződő, személyes szabadsághoz fűződő, illetve a tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos alapjogát.

II.

A megismételt, új eljárás során¹, a Fővárosi Bíróság 20.K.30.109/2009/5. számú ítéletének indokolási részére is tekintettel a rendelkezésre álló iratok – panasz, a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) által készített 110-28/2008. ált. számú egyedi utasítás, 111-665-2/2008. RP. számú átirat, 122-19/134-2/2008. számú átirat, 01314-623/21/2008. RP. számú átirat, 111-665-9/2008. RP. számú átirat, 111-665-14/2008. RP. számú átirat, az ORFK Ellenőrzési Szolgálat Központi Panasziroda által készített 18216/8/2008. számú rendőri jelentés és a Panasztestület 61/2008. (VIII. 18). számú állásfoglalása – alapján tényállásszerűen az alábbiak állapíthatók meg.

¹ Ket. 111. § (1) és (3) bekezdése alapján:

„(1) A közigazgatási ügyekben eljáró bíróság - az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabály megsértésének kivételével - jogszabálysértés megállapítása esetén a közigazgatási döntést hatályon kívül helyezi, és szükség esetén a hatóságot új eljárásra kötelezi. Törvény rendelkezhet úgy is, hogy meghatározott közigazgatási hatósági ügyben a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság a közigazgatási döntést megváltoztathatja.”

„(3) A hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és a határozathozatal során annak megfelelően köteles eljárni.”

Budapest Rendőrfőkapitánya az Rtv. és a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezései alapján 2008. április 30. napjára Budapest teljes területére – a 110-28/2008. ált. számú egyedi utasítás alapján – a 2008. április 30-i rendezvények biztosítása kapcsán fokozott ellenőrzést rendelt el², melynek közzétételére vonatkozóan nem terheli a Rendőrséget jogszabályi kötelezettség.

A fokozott ellenőrzés elrendelésére az egyedi utasítás indokolása alapján azért került sor, mivel Budapest területére – 2008. április 30. napjára – több tömegrendezvény megtartását jelentették be, a rendezvényeken jelentős számú ember megjelenésére számítottak. Mivel a közelmúltban megrendezett tömegrendezvények alkalmával több alkalommal került sor rendzavaró, garázda cselekményekre, ezért az események biztonságos lebonyolítása, a gyülekezési joggal élők biztonságának garantálása érdekében indokolt volt a fokozott ellenőrzés elrendelésére. Az egyedi utasítás végrehajtásában résztvevő rendőri állománynak feladatként meghatározásra került, hogy a fokozott ellenőrzés keretei között kísérik figyelemmel a rendezvényre érkezőket, akadályozzák meg az esetleges jogsértések kialakulását, majd ennek biztosítása érdekében hajtásnak végre szűrőpróbaszerű igazoltatásokat, ruházat és csomagátvizsgálásokat. Az állomány feladata volt az esetlegesen megbomló rend helyreállításában való közreműködés, jogsértés esetén a szükséges intézkedések végrehajtása.

A panaszolt eseménysor 2008. április 30-án a Budapest, XIV. kerület Gizella utcában, 17.50 óra körüli időben történt. A panaszos – a fokozott ellenőrzés céljához kötött –

² Rtv. 30. §-a szerint:

„(1) A Rendőrség a bűncselekmény elkövetőjének elfogása és előállítására, vagy a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen vagy a közterület kijelölt részén az oda belépőket vagy az ott tartózkodókat igazoltathatja.

(2) A Rendőrség az (1) bekezdésben írt cél elérése érdekében épületet, építményt, helyszínt, csomagot és járművet átvizsgálhat.

(3) A Rendőrség a rendezvény, az esemény, továbbá a közlekedés biztonságát, a közterület rendjét veszélyeztető jogellenes cselekmény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott területre belépők és az ott tartózkodók ruházatát és járművét átvizsgálhatja, illetőleg az üzemeltető által előírt feltételek megtartását ellenőrizheti, a közbiztonságra veszélyt jelentő anyagokat, eszközöket lefoglalhatja, illetőleg azoknak a rendezvény, esemény helyszínére való bevitelét megtilthatja.

(4) A Rendőrség a nyilvános forgalom számára nyitva álló helyen őrizetlenül hagyott, a közbiztonságra veszélyt jelentő tárgyat szükség esetén az elvárható gondossággal eltávolíthatja, megsemmisítheti.”

Szolgálati Szabályzat 39. §-a szerint:

„(1) A fokozott ellenőrzés összehangolt és koncentrált rendőri szolgálati tevékenység, amelynek során a rendőrhatóság illetékességi területét vagy annak egy részét lezárják, és az ott-tartózkodókat igazoltatják.

(2) Fokozott ellenőrzés végrehajtását az egész ország területén vagy több megye illetékességi területén az országos rendőrfőkapitány, a bünyügyi főigazgató, a rendészeti főigazgató, illetékességi területén a rendőrfőkapitány, a bünyügyi igazgató, a rendészeti igazgató, a rendőrkapitány vagy az ügyeletvezető, határrendészeti kirendeltség vezetője, továbbá a hatáskörük szerint ellátott speciális feladatok végrehajtása során a Repülőtéri Rendőr Igazgatóság igazgatója, a Köztársasági Őrezred parancsnoka vagy a Készenléti Rendőrség parancsnoka rendelheti el.

(3) A (2) bekezdésben meghatározottaknak megfelelően, az államhatár őrzése, a határforgalom ellenőrzése és az államhatár rendjének fenntartása érdekében fokozott (határrendészeti) ellenőrzést rendelhet el az országos rendőrfőkapitány, a rendészeti főigazgató vagy a határrendészeti főosztályvezető, a rendészeti igazgató vagy a határrendészeti tevékenységért felelős vezető, a rendőrkapitány vagy a határrendészeti tevékenységért felelős vezető, a határrendészeti kirendeltség vezetője vagy a határrendészeti helyettese, Repülőtéri Rendőr Igazgatóságon a rendészeti igazgató-helyettes, a határrendészeti vagy a határellenőrzési osztály vezetője.”

igazoltatását³ a Budapesti Rendőr-főkapitányság Rendészeti Szervek Bevetési Főosztály Központi Gépkocsizó Járőrszolgálati Osztály munkatársa kezdte meg. Az intézkedés alá vont panaszos együttműködést tanúsított és átadta személyi igazolványát. Az intézkedő rendőr az átadott „régí típusú” személyigazolvány ellenőrzésekor felhívta a panaszos figyelmét, hogy annak érvényessége a közeljövőben lejár, célszerű a lejáratú idő előtt újat készíttetnie. Az intézkedő rendőr a panaszost – személyiségi jogainak védelme érdekében – megkérte, hogy a ruházatátvizsgálás végrehajtására fáradjon át az út másik oldalánál parkoló rendőrségi kisbuszhoz, hogy az ne az utca közepén, más, a rendőri intézkedéssel nem érintett személy vagy személyek előtt kerüljön foganatosításra. A rendőrségi kisbusz takarásában a ruházatátvizsgálást végrehajtották⁴. A panaszos ruházatából előkerült egy kb. 7 cm pengehosszúságú zsebkés, mellyel kapcsolatosan az intézkedő rendőr felhívta a panaszos figyelmét, hogy azt magánál tarthatja, de a rendezvény helyszínén tartózkodjon annak elővételeztől, ugyanis az esetleg félreértésre adhat okot és a rendezvény békés lefolyását negatívan befolyásolhatja. Eközben rádión keresztül ellenőrizték a körözési nyilvántartásokban. A szolgálati gépjármű padlózatán géppisztoly, illetve ahhoz hasonló fegyverzet nem volt, ugyanis a panaszossal érintett állomány személyi alapfelszerelésében, illetve alegység-felszerelésében sem rendelkezik géppisztollyal, továbbá a jelzett napon ilyen jellegű, vagy hasonló fegyverzetet nem vételeztek fel. A panaszos mindvégig jegyzetelt, feljegyzéseket készített a rendőri intézkedés végrehajtásáról.

A panaszossal szemben végrehajtott igazoltatásra és ruházatátvizsgálásra az egyedi utasításban meghatározott egyértelmű cél, a gyülekezési joggal élők biztonságának garantálása érdekében került sor. Mindezek alapján a Panasztestület állásfoglalásával⁵

³ Rtv. 29. § (1) bekezdése szerint:

„A rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.”

Szolgálati szabályzat 38. § (1) bekezdése szerint:

„Az igazoltatás során a rendőr elkéri az igazoltatott személyazonosító igazolványát vagy egyéb, a személyazonosságot hitelt érdemlően igazoló okmányt. Ha az okmány valódisága kétséges, a rendőr ellenőrző kérdéseket tehet fel. Felszólítja az igazoltatott személyt adatainak bemondására, a bemondott adatokat az okmánnyal összehasonlítja. Az intézkedés során minden esetben ellenőrizni kell az igazoltatott személy és a bemutatott okmány adatait a Schengeni Információs Rendszerben (SIS), a körözési információs rendszerben, illetve szükség szerint - a személyi adat- és lakcím nyilvántartásban, vagy az okmány-nyilvántartásban.”

⁴ Rtv. 30. § (2) bekezdése – lásd: 2. lábjegyzet.

Szolgálati Szabályzat 40. §-a szerint:

„(1) A ruházat, csomag és jármű átvizsgálására bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetése tárgyi bizonyítási eszközeinek felkutatására, közbiztonságra veszélyes eszközök kiszűrésére irányulhat.

(2) Ruházat-, csomag-, járműátvizsgálásra kerülhet sor különösen:

- a) igazoltatás során,*
- b) fokozott ellenőrzés során,*
- c) személyi szabadságot korlátozó intézkedések foganatosításakor,*
- d) rendezvény, esemény alkalmával meghatározott területre belépő személyek esetében,*
- e) az állam működése, illetve a lakosság ellátása szempontjából fontos létesítményekbe való be- és kilépéskor.”*

⁵ Panasztestület 61/2008 (VIII. 18.) számú – Hunyadi Gábor panaszával kapcsolatos – állásfoglalásának 4. oldalának harmadik bekezdésében:

„(...) a panaszossal szemben eljáró rendőrök – az RTV. felhívott rendelkezése alapján – kellő jogalappal, jogszerűen intézkedtek, egyúttal jogszerűen hívták fel személyazonosságának igazolására és ruházatának átvizsgálására, mivel a tárgybeli időpontban érvényben volt a fokozott ellenőrzés elrendelése.”

egyetértve megállapítom, hogy a rendőri intézkedések – így az igazoltatás⁶ és a ruházátátvizsgálás⁷ – végrehajtása jogszerű és szakszerű volt, azokra az arányosság⁸ követelményének figyelembe vételével került sor.

A rendőrök intézkedés közbeni viselkedése kapcsán az egymásnak ellentmondó bizonyítékok alapján nem lehet kétséget kizáróan megállapítani, hogy az intézkedő rendőr, illetve az intézkedésnél jelenlévő rendőrök tiszteletlenül, kulturálatlanul viselkedtek volna a panaszossal szemben.

A jogszerű rendőri intézkedés (igazoltatás, ruházátátvizsgálás) végeztével a helyszínen lévő egység csoportjának parancsnoka szóváltásba keveredett a panaszossal, annak sértőnek tekinthető kijelentése miatt. Ezt követően minden jogalap nélkül, indokolatlanul, a hatályos jogszabályi rendelkezéseket figyelmen kívül hagyva testi kényszer⁹ alkalmazott a panaszossal szemben oly módon, hogy megfogva annak bal karját a könyöke feletti részen, maga felé fordította, majd felszólította, hogy ismétlje meg a sértő kijelentéseit. Ezzel a panaszost – mint azt a Panasztestület is megállapította – személyi szabadságában gátolta, sértette annak emberi méltóságát.

Az indokolatlanul testi kényszer alkalmazó rendőr nem tett eleget az Rtv.-ben és a Szolgálati Szabályzatban rögzített jelentési kötelezettségének¹⁰, így a kényszerítő eszköz alkalmazásának kivizsgálása szükségszerűen elmaradt¹¹, ezzel – ismételten egyetértve a Panasztestület erre vonatkozó álláspontjával – sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

⁶ Lásd: 3. lábjegyzet.

⁷ Lásd: 4. lábjegyzet.

⁸ Rtv. 15. § (1) bekezdése szerint:

„A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.”

⁹ Rtv. 47. §-a szerint:

„A rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszer) alkalmazhat.”

Szolgálati Szabályzat 59. § (1) bekezdése szerint:

„Kényszerítő eszköz alkalmazása feltételeinek fennállása esetén testi kényszer akkor kell alkalmazni, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható.”

¹⁰ Rtv. 62. § (1) bekezdése szerint:

„A kényszerítő eszköz alkalmazását jelenteni kell a szolgálati elöljárónak.”

Szolgálati Szabályzat 58. § (4) bekezdése szerint:

*„A kényszerítő eszköz alkalmazásáról a rendőr jelentést készít, amely tartalmazza:
a) hol, mikor, kivel szemben, milyen kényszerítő eszközt használt, és ennek mi volt az indoka, (...)”*

¹¹ Szolgálati Szabályzat 57. § (3) bekezdése szerint:

„A kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr elöljárója vizsgálja annak szükségességét, jogszerűségét az arányosság követelményének megtartását, amelynek során:

*a) meghallgatja azt, akivel szemben a kényszerítő eszközt alkalmazták, valamint az eseménynél jelen lévő személyeket,
b) szükség esetén tisztázza a rendőr jelentésében észlelt ellentmondásokat.”*

Összességében, a rendelkezésre álló adatok, dokumentumok alapján kétséget kizáró módon megállapítható, hogy a rendőri egység csoportjának parancsnoka indokolatlanul, jogszerűtlenül és nem megengedhető indulattól vezérelve alkalmazott testi kényszert a panaszossal szemben, ezzel megsértette az emberi méltósághoz, illetve a személyes szabadsághoz fűződő alkotmányos alapjogát. A kényszerítő eszköz alkalmazásának szükségszerű vizsgálata az ismertetett okok elmaradt, ezzel ismételt jogsérelmet okozva, sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos alapjoga.

A panaszos – a dokumentumok alapján – több esetben kihívó magatartást tanúsított a jogszerű rendőri intézkedés közben és provokálta a rendőröket. Ez a magatartása ok-okozati összefüggésben állt az események sajnálatos kimenetelével. Aggályos az az állampolgári magatartás, hogy valaki pusztán a szabad akaratának tiszteletben tartására hivatkozva akadályozhatja a jogszabályok szerint eljáró rendőrt munkájának végzésében, megkérdőjelezve intézkedéseinek okát és jogszerűségét. Mindezek ugyanakkor nem változtatnak azon az alapvető követelményen, hogy a rendőr minden esetben részrehajlás nélkül, személyes érzelmektől és indulattól mentesen, a jogszabályokban meghatározottakat betartva köteles intézkedni.

A fentiek alapján – egyetértve Panasztestület állásfoglalásával – a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmánya az 1949. évi XX. törvény XII. fejezet 54. § (1) bekezdése, 55. § (1) bekezdése, 57. § (1) bekezdése;
- a polgári perrendtartásról szóló 1954. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 109. § (1) és (2) bekezdése, 111. § (1) és (3) bekezdései;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 15. § (1) bekezdés, 29. § (1) bekezdés, 30.§ (1), (2), (3) és (4) bekezdései, a 47. §, a 62. § (1) bekezdée;
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII.23.) IRM rendelet 38.§ (1) bekezdése, 39. § (1), (2) és (3) bekezdései, a 40. § (1) és (2) bekezdései, az 57. § (3) bekezdése, az 58. § (4) bekezdése és az 59. § (1) bekezdése.

Budapest, 2010. január 28.

**Dr. Bencze József r. altábornagy sk.
országos rendőrfőkapitány**